

[Augsburg], 3. Februar 1557

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 207r-v.
Steinmann Nr. 699.

S. P. D. Leges vetant, ne quae semel Dijs dedicata fuerint, in profanos vsus conuertantur. Iam verò mea carmina Vulcanus non modò accepit, sed etiam deuorauit, bolum haud sanè lautum <et> inui<den>dum, oū γὰρ τῶν λιχνῶν καὶ τρυφερῶν ὁ θεὸς, ἀσβόλης ἀεὶ γέμων καὶ τέφρας. Atque vtinam hac victima contentus, nihil vnquam meorum appetat vterius. Tu tamen pie facis, Mi Oporine, qui epicedion tam paeclarum infelici partui scribas. aget ille tibi apud Rhadamanthum gratias, et omnes campi Elysij Deos obtestabitur, vt te diutissime apud superos et incolumem et florentem relinqueant. καὶ δὴ γενήσεται τοῦτο σὺν θεοῦ τύχᾳ, ἐπεὶ πλείστων ἄρα πόνων ἔγεύσω, πρὶν ἐπ' ἄκρον ἀρετᾶς ἐλθεῖν. Zonarae tuo iam potius quam meo propicium Mercurium precor, vt plus ex eo ad te redeat emolumenti, quam ad me gloriae. Choniaten, vt intra dies 14 absoluam operam dabo. Quicquid reliqui temporis fuerit, emendationi, annotationibus et indici conficiendo dabitur. Si necesse erit (hoc est, ἂν ὁ δεσπότης ἀναγκάσῃ, ἐκῶν γὰρ εἶναι οὐκ ἀν τὸ τρίτον ἐκ βιβλιογράφου βιβλιώνης ἢ ὅνος μᾶλλον καὶ ἀχθοφόρος αἰγύπτιος γενοίμην) ipse afferam, vnà cum parte aliqua Dionis Xylandrici. Sin mei iuris fuero, cum studijs longo iam tempore intermissis, redibo in gratiam. Vt enim tantum iter propter salutandos amicos suscipiam, quorum consuetudine in tantis occupationib[us] frui non potero, ne ipse quidem autor eris. καὶ μέγα τὶ καὶ θανατηφόρον μοὶ κακὸν ἐπαπειλοῦσιν οἱ τῶν ἀστρολόγων παῖδες, οὐ τὴν ἐπίσκηψιν βέλτιον ἵσως οἰκουροῦντα περιμεῖναι, ἢ ἀποδημοῦντα ἐφελκύσασθαι. ἀλλὰ δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ισχύει πλέον, ἐπεὶ τοῦ σώματος κρατεῖ ὁ ἐωνημένος. Si quid mihi acciderit, curauit iam omnia mea scripta τῷ ήφαίστῳ καθαγνισθησόμενα. nihil enim in ijs omnibus restat editione dignum, nisi prius accurata lima a me perpolita fuerint. Nec tu me vlla grauiore iniuria possis afficere, quam si ea ederes, quae non in hoc scripta sunt vt ederentur. Si quando igitur epistolas ad te scriptas editurus es (vt olim minitari te memini) per Deum te oro, ne vllam meam inseras. Soleo enim scribere negligenter et horride, et libere et inepte, vt fert melancholia, nimium mihi familiaris. qua de causa me stultiae opinionem, nec iniuria fortassis, apud nasutiōres homines incurrisse scio. Eἴθε δὲ ὥσπερ πεττὸν, οὕτω καὶ τὰ γράμματά μου μεταθέσθαι γένοιτο, καὶ λαθεῖν βιώσαντά τε καὶ τεθνεῶτα. ἡ γὰρ φύσις μου ἀχορήγητος ἐκ τῆς τύχης γενομένη οὐδὲν ἡδυνήθη ἐκτελέσαι ἀξιέπαινον. καὶ πολλῷ τῷ μέρει βέλτιον ἀνώνυμον ἢ δυσώνυμον ἀπολέσθαι, καθάπερ ἄγαμόν τε καὶ ἀτεκνον, ἢ δύσγαμον καὶ δύστεκνον. καὶ ταῦτα μὲν δη ταύτῃ. Literae tuae ad Tatium et caeteros curatae sunt. Wolfij opera et studium Oporino nusquam deerit, modò Fortuna δεινὴ θεὸς non obstet. Quae si Wolfium insolentius tractarit, Oporinus ei κρησφύγετον erit. Sin ab eo quoque repudiabitur, ἔτερόν τινα λιμένα ζητεῖν ἀνάγκη ἔσται. ὅποιον δὲ, ὁ θεὸς ἀν εἰδείη. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν λιμένι ναυαγοῦμεν. Vale. D. Carinum si apud vos est, officiose meo nomine salutes velim, caeterosque amicos si te forte conuenerint. 3 nonas Februarij Anno 1557.

Hieronymus Wolfius
Tuus.